

Arrest

nr. 158 553 van 15 december 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X
 5. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 juli 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen op 1 april 2010, door verwerende partij ontvangen op 4 april 2010, een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Verzoekende partijen dienen op 13 oktober 2010 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) neemt op 22 oktober 2010 de beslissing waarbij de verblijfsaanvragen van 1 april 2010 en 13 oktober 2010 – gesteund op medische problemen in hoofde van eerste, tweede en derde verzoekende partij – onontvankelijk worden verklaard.

1.4. Verzoekende partijen dienen op 14 november 2012 een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 30 januari 2013 de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 14 november 2012 – gesteund op medische problemen van eerste verzoekende partij – onontvankelijk wordt verklaard.

1.6. Verzoekende partijen dienen op 23 mei 2013 een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 8 juli 2013 de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 23 mei 2013 – gesteund op medische problemen van tweede verzoekende partij – onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekende partijen worden hiervan op 23 juli 2013 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 23.05.2013 bij onze diensten werd ingediend door:

NAAM:

F.(...), M.(...) (...) geboren te (...) op (...)

F.(...), N.(...) (...) geboren te (...) op (...)

+ kinderen:

F.(...), A.(...) (...) geboren op (...)

F.(...), X.(...) (...) geboren op (...)

F.(...), F.(...) (...) geboren op (...)

Nationaliteit: Servië

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en)

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 18.10.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 04.10.2010. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 04.10.2010. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 18.10.2012 werd reeds geoordeeld dat de aandoening(en) van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15

december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

2. Over de ontvankelijkheid

Minderjarigen worden als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat zij vertegenwoordigd dienen te zijn door hun vader en/of moeder of voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen infans meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

De beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, betreft rechten die aan de persoon verbonden zijn, doch er blijkt niet dat de derde, vierde en vijfde verzoekende partij, die minderjarig zijn, gezien hun leeftijd over voldoende onderscheidingsvermogen beschikken om op zelfstandige wijze een beroep bij de Raad in te stellen. Zij dienen aldus te worden vertegenwoordigd door hun vader, moeder of voogd. Aangezien in het verzoekschrift niet wordt gepreciseerd dat de eerste en tweede verzoekende partij zouden optreden in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen (in casu de derde, vierde en vijfde verzoekende partij) dient te worden vastgesteld dat het beroep ingesteld door de minderjarige kinderen onontvankelijk is wegens het ontberen van de vereiste handelingsbekwaamheid.

Het beroep is niet ontvankelijk voor zover het werd ingediend door de derde, vierde en vijfde verzoekende partij.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de motiveringsplicht vervat in de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van "*het principe van een goede administratie*". Zij verstrekken volgende toelichting bij hun middel:

"In zijn beslissing van 8 juli 2013, oordeelt de Dienst Vreemdelingenzaken, dat de ernst van de gezondheidsproblemen van verzoeker niet ernstig genoeg is om een schending van het artikel 9 ter §3 5° van de wet van 15.12.1980.

Verzoeker kan niet akkoord gaan met zo'n motivering.

Inderdaad, het blijkt eerst en vooral uit de medische documenten die zijn bijgevoegd door verzoeker om zijn verblijfsaanvraag te staven dat, bij niet-behandeling van zijn problemen, de betrokkene het risico loopt dat zijn fysieke integriteit wordt aangetast en dit blijkt uit alle medische documenten in het dossier en waarvan de Dienst Vreemdelingenzaken kennis had op het ogenblik van het nemen van zijn beslissing.

Aldus, in tegenstelling tot wat door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt gesteld, is er dus wel degelijk een ernstig risico in het kader van de problemen waaraan verzoeker lijdt en een risico op onmenselijke en onterende behandeling gezien het artikel 3 van het EVRM.

Dit maakt duidelijk een beoordelingsfout uit in hoofde van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Daarenboven, werd er geen onderzoek gevoerd door de Dienst Vreemdelingenzaken naar de sanitaire situatie in Macedonië.

Het gaat hier opnieuw om een beoordelingsfout.

Tenslotte, zelfs indien de beslissing tot weigering van het in overweging nemen van de ernst van de gezondheidsproblemen van verzoeker door de Raad zou worden bekrachtigd, stelt zich nochtans de vraag over de mogelijkheid voor verzoeker om in Kosovo op een correcte manier te worden verzorgd.

Inderdaad, de problemen waaraan verzoeker lijdt riskeren te verergeren indien deze laatste zich niet op een correcte manier kan verzorgen in Macedonië.

Opnieuw, dringt het onderzoek van de sanitaire situatie in Kosovo zich op.

Doch, dit onderzoek werd niet uitgevoerd.

Daarenboven, was het aan de Geneesheer-Raadsheer van de Dienst Vreemdelingenzaken in zijn advies om de gevolgen na te gaan van het stopzetten van de behandeling van verzoeker en het risico op het aantasting van de fysieke integriteit van deze laatste aangezien het medisch attest gewag maakt van een risico op zelfmoord in geval van stopzetten van behandeling.

Dat deze beslissing moet worden vernietigd.

Hieromtrent, maken verzoekers gewag van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van

15 januari 2013 RG CCE 108.725 dat stelt : "In het kader van zijn controle van de wettelijkheid die hij moet uitvoeren, is de Raad niet bevoegd om zijn appreciatie in de plaats te stellen van deze van de administratieve autoriteit die de bestreden beslissing genomen heeft. Deze controle moet zich beperken tot het nagaan of deze overheid alle elementen van de zaak in overweging heeft genomen en is overgegaan tot een algemeen toelaatbare, pertinente en niet onredelijke beoordeling van de feiten die hem werden voorgelegd

Doch, de Raad bemerkt dat verzoeker ter staving van zijn vraag een standaard medisch getuigschrift had bezorgd opgesteld op 11 juli 2011 dat de noodzaak vermeldde om een behandeling met medicijnen te volgen evenals de verergering van de letsels met de leeftijd en dat stelde dat een stopzetten van deze behandeling de artrose en de lumbalgie zou verergeren.

De Raad bemerkt dat de raadsgeneesheer van de verwerende partij de noodzaak van de huidige actieve behandeling helemaal niet in vraag heeft gesteld en dat hij evenmin de vaststelling en de beoordeling door de dokter van verzoeker, van het risico op verergering van de letsels met de leeftijd en de gevolgen van een stopzetten van de behandeling, heeft tegengesproken, waarbij het gepreciseerd wordt dat de enige aanwijzing volgens dewelke ... een monitoring van de vitale parameters of een permanente medische controle niet noodzakelijk zijn voor de levensvooruitzichten van de betrokkene. Het stadium van de aandoening wordt beschouwd als beginnend ... zou in elk geval niet toelaten de redenen van dit standpunt te begrijpen gezien het medisch attest voorgelegd door verzoeker.

Blijkt dus op zijn minst stereotiep en onvoldoende, gezien de elementen voorgelegd door verzoeker, de motivering van de beslissing over verzoeker die in zijn medisch advies gegeven op 20.08.12 (in bijlage gevoegd bij deze beslissing in een gesloten omslag) stelt dat de Dokter van de DV onderstreept dat dit medisch dossier manifest niet toelaat te besluiten tot een graad van ernst vereist door het artikel 3 van het EVRM zoals geïnterpreteerd door het EVRM die een aandoening vereist die een levensrisico inhoudt gezien de kritieke gezondheidstoestand of een zeer gevorderde staat van de ziekte.

Bijgevolg stelt de dokter van de DV vast dat in casu, het niet gaat om een ziekte zoals voorzien in §1 al. 1 van het artikel 9ter van de wet van 15.12.1980 die het toekennen van een verblijfsaanvraag met zich kan brengen ...

Het lakonieke karakter van deze motivering laat niet toe de redenen te vatten waarom de vraag tot goedkeuring van verblijf gesteld door verzoeker ongegrond werd verklaard.

Bijgevolg is het enige middel gegrond".

3.2.1. Het staat niet ter discussie dat de bestreden beslissing onder het toepassingsgebied valt van de wet van 29 juli 1991, zodat niet kan worden ingezien op welke wijze deze beslissing het artikel 1 van deze wet schendt.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt zo, met verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, vastgesteld dat verblijfsaanvraag niet ontvankelijk is, omdat de ter ondersteuning van de aanvraag ingeroepen elementen reeds werden ingeroepen bij een vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, met name de aanvraag van 4 oktober 2010. Er wordt gesteld dat uit het standaard medisch getuigschrift voorgelegd bij de thans voorliggende aanvraag blijkt dat de gezondheidstoestand ongewijzigd is in vergelijking met de gezondheidstoestand zoals deze voorlag bij de aanvraag van 4 oktober 2010, en deze dus enkel bevestigt.

Deze motivering is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoekende partijen in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

3.2.2. De ingeroepen kritiek van verzoekende partijen wordt verder onderzocht in het licht van de materiële motiveringsplicht en dit in het licht van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet stelt verder:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

De bewoordingen van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet zijn duidelijk en behoeven geen interpretatie. Deze wetsbepaling geeft duidelijk aan dat de bij de aanvragen ingeroepen elementen met elkaar dienen te worden vergeleken, waarbij de later ingediende aanvraag onontvankelijk dient te worden verklaard indien de hierbij voorliggende elementen dezelfde zijn als deze die voorlagen bij de eerdere aanvraag. De wetgever heeft aldus willen verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen tot in het oneindige worden ingediend.

In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partijen stellen, wordt er in de bestreden beslissing niet geoordeeld dat *“de ernst van de gezondheidsproblemen van verzoeker niet ernstig genoeg is om een schending (uit te maken) van het artikel 9 ter §3 5° van de wet van 15.12.1980”*. De verblijfsaanvraag van de verzoekende partijen werd weliswaar onontvankelijk verklaard op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, doch omdat *“de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.”* Met name wordt gedoeld op de eerdere verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 1 oktober 2010. Dit betreft het determinerende motief van de bestreden beslissing.

De Raad kan enkel vaststellen dat het betoog van de verzoekende partijen waarbij zij aanvoeren dat bij niet-behandeling van de medische problemen er een risico is op aantasting van de fysieke integriteit – hetgeen moet blijken uit de overgemaakte medische documenten –, dat er wel degelijk een reëel risico voorhanden is in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 en dat er ten onrechte geen onderzoek werd gevoerd naar *“de sanitaire situatie”* en het voorhanden zijn van de medische zorgen in Macedonië en Kosovo, niet van aard is het determinerende motief te weerleggen dat aan de bestreden beslissing ten grondslag ligt, namelijk dat de medische elementen die zij inriepen in hun de thans voorliggende aanvraag reeds werden ingeroepen in de aanvraag van 1 oktober 2010. Het betoog van de verzoekende partijen is vreemd aan de werkelijke motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen.

Ook waar de verzoekende partijen van mening zijn dat hun verblijfsaanvraag diende te worden overgemaakt aan een arts-adviseur zodat deze de ingeroepen gezondheidstoestand inhoudelijk kon toetsen aan artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, herhaalt de Raad dat de bestreden beslissing is genomen op

grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Nu de verzoekende partijen het motief in de bestreden beslissing niet weerleggen dat de elementen die zij inriepen in de thans voorliggende verblijfsaanvraag reeds inriepen in hun eerdere verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 1 oktober 2010, blijkt geenszins dat de verwerende partij de verblijfsaanvraag opnieuw diende over te maken aan een arts-adviseur met het oog op het opstellen van een medisch advies in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Voor zover de verzoekende partijen nog verwijzen naar een arrest van de Raad dient ten slotte te worden opgemerkt dat deze verwijzing niet dienstig is, aangezien rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Nu niet blijkt dat in dit arrest een beslissing voorlag die was genomen op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet blijkt ook geenszins dat het een gelijkaardige situatie betreft.

De uiteenzetting van de verzoekende partijen laat niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.2.3. De uiteenzetting van de verzoekende partijen laat ook niet toe te vast te stellen dat enig ander, niet nader geduid, beginsel van behoorlijk bestuur werd miskend. De Raad benadrukt ook dat het aan de verzoekende partijen toekomt klaar en duidelijk te specificeren welke beginselen van behoorlijk bestuur zij geschonden achten (RvS 22 november 2005, nr. 151.540).

3.2.4. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Kosten

Verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS